



EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

6.9.2010

B7-0495/2010

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om Iran, navnlig sagerne vedrørende Sakineh Mohammadi-Asthani og Zahra Bahrami

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Cornelia Ernst
for GUE/NGL-Gruppen

RE\829739DA.doc

PE446.578v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Iran, navnlig sagerne vedrørende Sakineh Mohammadi-Asthani og Zahra Bahrami

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, navnlig beslutningerne af 7. maj 2009, 22. oktober 2009 og 10. februar 2010,
- der henviser til erklæringen af 5. februar 2010 fra den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, om de nært forestående henrettelser i Iran,
- der henviser til erklæringen af 9. oktober 2009 fra Europa-Parlamentets formand, hvori han gentog Parlamentets engagement i en global afskaffelse af dødsstraffen og især fordømte dødsstraf mod mindreårige,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og konventionen om barnets rettigheder, som Iran har tilsluttet sig,
- der henviser til resolutionen af 29. oktober 2009 fra FN's Generalforsamling om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Iran fortsat forværres; der henviser til, at undertrykkelse af fredelige demonstranter og dissidenter (herunder studerende, akademikere, aktivister der kæmper for kvinders rettigheder, jurister, journalister, bloggere, gejstlige og menneskerettighedsforkæmpere) er gængs praksis i dette land,
- B. der henviser til, at dommen af 11. august 2010 imod Sakineh Mohammadi-Ashtiani til henrettelse ved stening er blevet bekræftet,
- C. der henviser til, at dommen er blevet udsat efter adskillige protester på internationalt plan,
- D. der henviser til, at Iran har lovet det internationale samfund at overholde den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der forbyder fuldbyrdelse af dødsstraf på grund af ægteskabsbrud (artikel 6) fordømmer enhver form for tortur, herunder de mest barbariske former for tortur, såsom stening (artikel 7) og afviser enhver domfældelse imod personer på grundlag af tilståelser aftvunget ved tortur,
- E. der henviser til, at Zahra Bahrami blev arresteret den 27. december 2009 efter afgørelse fra en islamisk domstol den 16. august og dømt til døden for ”fjendtlighed imod Gud” og ”handlinger til fare for den nationale sikkerhed”,
- F. der henviser til, at både Sakineh Mohammadi-Ashtiani og Zahra Bahrami blev underkastet tortur og tvunget til at aflægge "tilståelser" i fjernsynet af de forbrydelser, som de var

blevet beskyldt for, og at de ikke fik en retfærdig rettergang, idet Zahra Bahrami ikke en gang fik ret til en advokat under sin retssag, og Sakineh Mohammadi Ashtianis forsvarer havde måttet flygte fra landet,

- G. der henviser til, at rapporter fra menneskerettighedsaktivister og tidligere indsatte i Vakil Abad-fængslet hævder, at de iranske justitsmyndigheder har beordret 100 fanger hængt,
- H. der henviser til, at fængselsmyndighederne hævdes allerede at have udført 68 henrettelser onsdag den 18. august 2010, og at 100 andre fanger hævdes at afvente henrettelse i løbet af de kommende få dage,
- I. der henviser til, at den kollektive karakter af disse henrettelser, der desuden blev besluttet i dybeste hemmelighed, er et klart brud på de internationale bestemmelser,
 - 1. fordømmer den dødsdom ved stening, der er fældet imod Sakineh Mohammadi Ashtiani, og kræver, at hun omgående løslades;
 - 2. fordømmer ligeledes arrestationen og dommen imod Zahra Bahrami og kræver, at hun omgående løslades uden betingelser;
 - 3. støtter de titusindvis af iranere, der fortsat sætter deres professionelle karrierer og deres liv på spil ved at efterlyse mere frihed og demokratiske rettigheder i Den Islamiske Republik Iran;
 - 4. fordømmer kraftigt de systematiske og brutale angreb, som sikkerhedsstyrkerne begår imod dem, der deltager i fredelige demonstrationer eller øver kritik mod regeringen, og fordømmer lukningen af aviser og lukningen af menneskerettighedsorganisationers kontorer;
 - 5. fordømmer de iranske myndigheders forsøg på at censurere den trykte presse, forstyrre radio- og tv-udsendelser og blokere internettet; kritiserer kraftigt internationale virksomheder, navnlig Nokia Siemens, der forsyner de iranske myndigheder med den nødvendige teknologi til at gennemføre censur og overvågning og således gør det lettere at forfølge og arrestere iranske dissidenter;
 - 6. kræver, at de iranske myndigheder omgående løslader samtlige personer, der er arresteret for at have gjort fredelig brug af deres rettigheder i form af ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed, og at de undersøger og retsforfølger de medlemmer af regeringen og sikkerhedsstyrkerne, der er ansvarlige for mord, mishandling og tortur af familiemedlemmer til dissidenter, demonstranter og fængslede;
 - 7. bekræfter sin støtte til den globale afskaffelse af dødsstraffen og opfordrer endnu en gang indtrængende de iranske justitsmyndigheder til at indføre et moratorium for dødsstraf og udtrykkeligt forbyde henrettelse for ægteskabsbrud i overensstemmelse med de internationale bestemmelser;
 - 8. bekræfter ligeledes sin forpligtelse over for de verdslige værdier og understreger, at en sammenlægning af stat og religion ved at sidestille "synd" med "forbrydelse" er en trussel imod de grundlæggende frihedsrettigheder og navnlig kvinders frihed;

9. kræver, at de iranske myndigheder afskaffer loven om stening i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser;
10. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til omgående at sætte en stopper for de skueprocesser, der udsendes på fjernsynet, og opfordrer det iranske parlament til at ændre de bestemmelser i den iranske lovgivning, der tillader regeringen at underkende retten til en korrekt retsprocedure, herunder den anklagedes ret til passende forsvarerbistand;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Sikkerhedsråd, FN's menneskerettighedskommission samt Den Islamiske Republik Irans regering og Parlament.